

Играта се свършва, щомъ котката улови мишката. Тогава се изваждатъ други двама играчи и играятъ по сѣщия начинъ, както първитъ. Играта се продължава, до гдѣто всѣки стане котка или мишка.

Р а з н и.

Учений папагалъ.

 Единъ старъ ловджия държалъ въ къщата си единъ папагалъ, който знаелъ да говори. У тѣхъ често пѣти дохождало момчето на неговия съседъ, да слуша учената птица. Най-много му се харесвало, когато стария ловецъ попитвалъ: „Гдѣ си папагалче?“ А той изведнѣжъ отговарялъ: „тукъ съмъ, милий дѣдо“!

Веднѣжъ дѣтето дошло, когато стареца не билъ у тѣхъ. То изведнѣжъ си помислило да открадне папагала: хванжло го и хайде въ джебътъ. Въ това врѣме влѣзаль стареца и като не видѣлъ обичната си птица извикалъ:

„Гдѣ си папагалче“?

„Тукъ съмъ“!—извикалъ съ ввичката си сила папагала отъ джебать на крадеца.

Умния мандаринъ.*)

 Единъ пѣтъ Богдиханъ (Китайски царь) се расърдилъ на мандарина си и го затворили въ тъмницата. Царскитъ хора много обичали тоя мандаринъ, защото той билъ ученъ чловѣкъ и затуй почнжли да молятъ Богдихана да го прости. Богдиханъ се съгласилъ да го пусне, но съ условие, че тоя чловѣкъ да му намѣри такъвъ конь, който не сѣществува.

Царскитъ хора се замислили, дошле до тъмницата, гдѣто стоялъ умния мандаринъ и му казали желанието на Богдихана.

*) Китайски чиновникъ.